

30-05-2026 † Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου,
Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

† Ψυχосάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ριγ' (103ος).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρον, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅτι θεῖς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ἦρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.


ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.


Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρά στ'.


Ψαλμὸς ρμ' (140)


ᾠδὴ ἁπλοῦς Πά


^π ^χ ^π ^Π
 Κυ ρι ι ι ε ε κε ε κρα α ζα α
 α προς σε ει σα α α ακου ου σον μου
 ει σα κου σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε
 Κυ ρι ε ε κε κρα α ζα προς σε ει σα α α
 κου ου σο ον μου προ σχες τη φω νη η η
 η τη ης δε η η σε ε ω ω ω ως μου εν
 τω κε κρα γεναι αι με προς σε ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
 Κα τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ



 χη η μου ^Δ ως θυ μι ι α μα α ε νω


 ω ω πι ο ο ο ο ν σου ^Κ ε επαρ σι ις των



 χει ρω ωων μου θυ ^Π σι α ε ε ε ε σ π ε ε ε



 ρι νη ^Δ ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ ρι



 ι ι ι ε


Ἄετρα σύντομα.

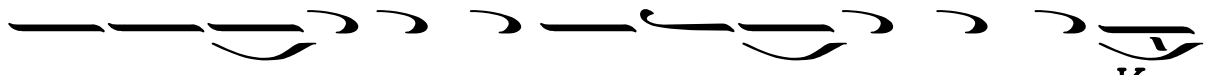
Ἦχος Πά



Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα ακου


 σον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι


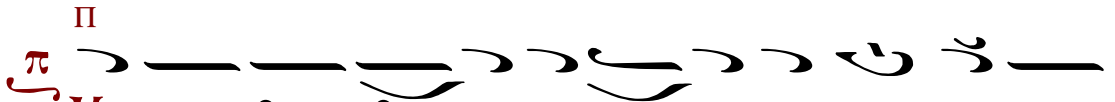
 ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα ακου σον μου


 προσ χες τη φω νη της δε η σε ως μου εν τω


 κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ



υ ρι ι ε



Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως



θυ μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις



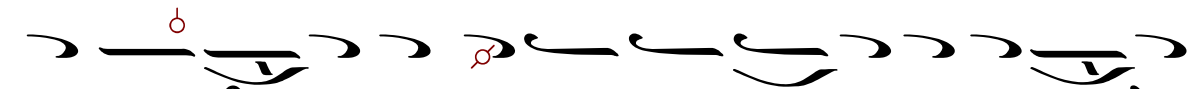
των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη ει σα



κου σον μου Κυ ρι ε



Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι



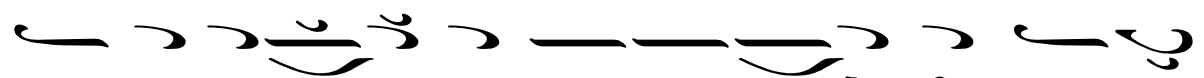
μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη



μου



Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο



γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα



σεις εν α μαρ τι αις



π ^Π **Ε**υν αν θρωποις εργαζομενοι την α
νομιαν και ου μη συνδυασωμετα των εκλε
κτων αυτων **π**

π ^Π **Π**αι δευσει με δικαιος εν ελεει και
ελεγξει με ελαιον δεαμαρτωλου μη λιπα
να ατωτην κεφαλην μου **π**

π ^Π **Ο**τι ετι και η προσευχη μου εν
ταις ευδοκiais αυτων κατεποθησαν ε
χομενα πετρας οικριται αυτων **π**

π ^Π **Α**κουσονται τα ρηματα μου οτι η
δυνθησαν ωσει παχος γης εραγη επι της

γης δι ε σκορπισθη τα ο στα αυ των πα ρα
τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι
ο φθαλμοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

νε ληστην ψυ χην μου






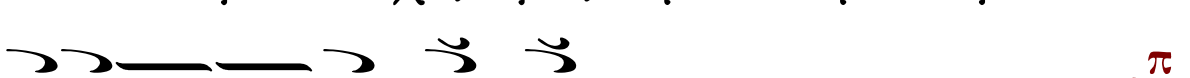





Φυ λα ζον με α πο πα γι δος ης συ νε στη
σαν το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα

ζο με νωντην α νο μι αν

Πε σου νται εν αμ φι βλη στρω αυ των
οι α μαρτω λοι κα τα μονασει μι ε γω ω

ε ως αν πα ρε ελ θω

^Π
π Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα
φω νη μου προς Κυ ριον ε δε η θην
^Π
π Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
η σιν μου Δ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του
α παγ γε λω Δ
π Δ
σ Εν τω εκ λει πει ει ν ε ζ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε εγνωσ τας τρι βους μου π
π
π Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι π
π
π Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με π


Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

εστινο εκ ζη τωων την ψυ χηην μου

Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ

ει ηελπισμου με ριςμου ει εν γη ζων των

Προ οσχες προς την δε η σιν μου ο τι

ε ταπει νω θην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ πε ρε

με

Ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι αι τω ο

νο μα τισου π

^Π
π Γ με υ πο με νου σι δι και οι Δ ρ

ε ω σου αν τα πο δω σ μοι π

^Π
π Γ κ βα θ ε ω ν ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε ει σα ακου σον της φω νη σ μου π

^Π
π Γ ε νη θ η τω τα ω τα σου προ σε χον

τα εις την φω νη ην της δε η σε ω σ μου π

Σπιχηρά Μαρτυρικά τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

^χ ^Δ
 Ε̣ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη
^χ ^Δ
 σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
 στιν Δ

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

^Δ
 Οι μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ουκ ηρ νη η
 σαν το σε ^Δ ουκ α πε στη σαν α πο των ε εν
⁶
 το λων σου ταις αυ των πρε σβει αις ε λε
⁶
 η σον η μας

^χ₆ Γ Δ
 Γ νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι
 σεν η ψυ χη μου επι τον Κυ ρι ον

Οί μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

^Δ Οι μαρ τυ ρη σαν τες δι α σε Χρι στε
 πολ λας βα σα α νους υ πε μει ναν πρε σβει
 αις Κυ ρι ε και ευ χαις αυ των παν τας η μα ας
 δι α φυ λα α ζο ον

^χ₆ Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
 νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ

πι σατω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον Δ

Οι αθλοφόροι Μάρτυρες, και ούρανοπολιται, επί γης άθλήσαντες, πολλές βασάνους υπέμειναν, και τέλειον απέλαβον τον στέφανον εν ούρανοις, ίνα πρεσβεύωσιν, υπέρ των ψυχων ημων.

Δ **Ο**ι αθλοφοροι μαρτυρες και ουρανοπολιται Δ επι γης αθλησαντες


πολλας βασα ανους υπεμειναν 6 και

τελειον απελαβον τον στεφανον εν ου


ρανοι οισ ι να πρεσβευωσιν υπερωτων

ψυχων ηημων 6

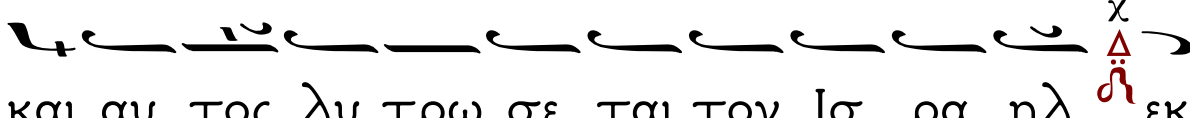
Τῶν Κεκοιμημένων. Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος. Ἦχος λ̣ δ̣ Νη

^χ
^ν
^δ



Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε



 λε ος ^δ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^δ

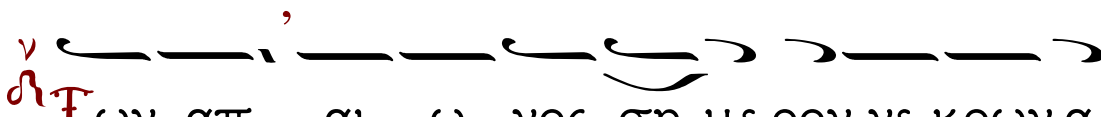


 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^δ εκ

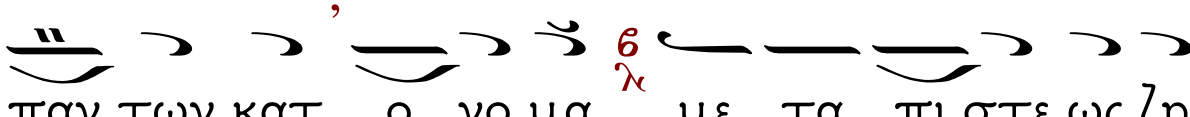


 πα σων των α νο μι ων α αυ του ^δ

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς, τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογία ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν Ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

^ν
^δ


Των απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α



 παν των κατ ο νο μα ^δ με τα πι στε ως ζη

σαν των ευσεβως ^ν μνη η μνητε λουν τες οι
πι στοι τον Σω τη ρα και Κυ ριον α νυ μνη
σω μεν αι τουν τες εκ τε νως ^ν του τους εν ω ω
ρα της κρι σε ως α πο λο γι αν α γα
θην ^Δ δου ναι αυ τω τω Θε ω η μων τω πα σαν
κρι νον τι την γην ^ν της δε ζι ας αυ του ου
πα ρα στα σε ως τυ χον τας εν χα ρα ^Δ εν
με ρι δι ι δι και αι αι ων ^ν και εν α γι
ων κλη ρω φω τει νω ^Δ και α ζι ους γε νε
σθαι της ου ρα νι ου βασι λειας αυ του ^ν
^χ
^ν ^Δ ⁺ ^ν ⁺
Αι νει τε τον Κυ ριον παν τα τα

ε θνη ^Δ ε παι νε σα τε αυ τον παντες οι
λαοι ^ν ^ν

Ὁ τῷ οἰκίῳ αἵματι Σωτήρ, βροτούς ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντα ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστὰς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ, καὶ ἀξίωσον τούτους, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

^ν Ὁ τω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ
βρο τους εκ πρι α με νος ^β και θα να τω σου
θα να του του πικρου ε κλυ τρω σα με νος η
μας ^Δ και ζω η η ντην αι ω νιον πα ρα σχων

τη Αναστασει σου ημιν παντας αναπαυ
σον Κυριε τους κοιμηθεντας ευσεβως
η εν ερημοις η πολεσιν η εν θαλασ
ση η εν γη η εν παντι το οπωβα
σι λεις τε ι ερεις αρχι ερεις μονα
στας και αιμιγα ααδας εν η λικια
παση παγγενει και αζιωση σου του
τους της ουρα νι ου βασιλειειας σου
Οτι εκραται ωθητο ελε
ος αυτου εφημας και η αληθει
α του Κυριου μενει εις τον αιωω

ω να

ν
α

Τῆ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν ἀύλαις σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα, πολυειδῶς, καὶ πολυτρόπως ὁ Θεός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

ν
α
Τῆ ἐκ νε κρω ν ε γερ σει σου Χρι στε
ου κε τι ο θα να τος κυ ρι ευ ει των θα
νον των ευ σε βως δι ο αι του μεν εκ τε
νωσ τους σο υς δου λους α να πα υ σον εν αυ
λαις σου και εν κο λ ποις Α β ρ α α μ τους εξ Α

δαμ με χρι ση με ρον λα τρευ σαν τας σοι κα
θα ρως πα τε ε ρας και α δελ φους η μων
φι λους ο μου και συ γ γε νεις α α παν
τα αν θρω πον τα του βι ου λει του ρη σαν
τα πι στως και προς σε με ε τα στα α αν τα
πο λυ ει δως και πο λυ τρο πως ο Θε ος
και α ξι ω σον τυ χειν της ου ρα νι ου
βασι λει ει α α σου

Θαυμαστος ^Δ τι το περιη μας ^Δ του το γε
γο νε ε μυστηριον ^Γ πως πα ρε δο ο θη
μεν τη φθο ρα ^Ν πως συ νε ζευ χθη μεν τω θα
να τω ^γ ον τως Θε ου προ στα α ζει ως γε
γρα πται ^Δ του πα ρε χο ον τος ^Π τοις με τα
στασιτηνα να απαυσιν ^γ

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

^π ^π ^Δ ^π
 και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α
 μην

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθενε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχήτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^π ^π ^Δ ^π
 Τις μη μακαρισει σε Πα να γι α α
 α Παρ θε ε ε νε τιςμη α νυ υ μνησει
 εισου τον α λο ο ο χε ε ευ τον το ο ο

ο κον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ
λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε νης ο αυ τος
εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο η η λ θεν
α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ σει
Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει
γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω προς δι
ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α
προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ
εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συ γ
χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος
αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα

αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
θη η η η η η ναι τας ψυχα α ας η
η η η μω ω ω ω ω ν

Δ
ϙ

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἰλαρὸν...»

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἀντί τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας τό «Ἀλληλούϊα».

Ἦχος π̣α̣ — Γα̣

Ἄλ λη λου ι α αλ λη λου ι α

α αλληηλου ι ι α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἄλ λη λου ι α αλ λη λου ι α

α αλληηλου ι ι α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτη, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀχένας; οὐ

τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπικηρά.
ᾠχος πλ. β'. Μαρτυρικὸν.
ᾠχος λ. Δι

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι
γένονεν ὄπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν
προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν
μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ
ἐνεδυναμοῦντο, αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Σταυρος σου Κυρι ε τοις Μαρ τυ σι
γε γονεν ο ο ο πλον α ηττη τον ε βλε
πον γαρ τον προ κει με νον θα να τον και προ
βλε πον τες την μελ λουσαν ζω ην τη ελ
πι δι τη εις σε ε νε δυ να μουν το αυ
των ταις πα ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μας
Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σον ται

Ἐτίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν χειρῶν σου Σῶτερ πλαστούργημα, ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ μορφῇ, τῆς νοεράς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα, ἧς καὶ κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς κατάρχειν με τῷ αὐτεξουσίῳ, Λόγε· διὸ Σῶτερ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρα ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἐ τι μη σας ει κο νι σου το των χει ρων σου Σω ω ω τερ πλα στου ργη μα ζω γρα φη σας εν υ λι κη μο ρφη της νο ε ρας ου σι ας το ο μοι ω μα ης και κοι νω νον με κα τε στη σας θε με νος των ε πι γης κα τα ρχειν με τω αυ τε ζου σι ι ω Λο γε δι ο Σω τερ τους δου λους σου εν χω ω ρα ζων των

εν σκη ναϊς δι και αι ων α να παυ σο

ον

Μα κα ρι οι ους ε ζε λε ζω

και προ σε λα βου Κυ ρι ε

Ἴνα μοι τὸ ἀξίωμα τῆς τῶν λοιπῶν ζωῆς διακρίνηται, κῆπον ἐν τῇ Ἐδέμ, παντοίοις ὠραῖσμένον φυτοῖς ἐφύτευσας, λύπης καὶ μερίμνης ἐλεύθερον, μέτοχον θείας ζωῆς, ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με τάξας· διὸ Σῶτερ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρα ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἴ να μοι το α ξι ω μα της των λοι πων ζω η η ης δι α κρι νη ται κη πον εν τη Ε δεμ παν τοι οις ω ρα ι σμε νον φυ τοις ε φυ τευ σας λυ πης και με ρι ι μνης ε λευ θε

ρον με το χον θειας ζωης ι σαγγελον ε πι

γης μικτο ον με τα ζας δι ο Σωτερ τους δου

λους σου εν χω ω ρα ζων των εν σκη ναις δι

και αι ων α να παυ σο ον *Ἦχος λ π Δι*

χ M Δ
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι *Ἦχος* Αρχή μοι και ὑπόστασις, τὸ

πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεῖς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θεία σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει· διὸ Σωτῆρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἦχος Αρχη μοι και υ ποστασις το πλα

στουρ γον σου γε γο νε προ σταγμα βου λη

ϑει ει εις γαρ εξ α ο ρα του τε και ο
 ρα της με ζω ω ο ον συμ πη ζαι φυ σε ως
 γη ϑεν μου το σω ω μα δι ε πλα σας δε δω
 κας δε μοι ψυ χην τη ϑει α σου και ζω ο ποι
 ω εμ πνευ σει δι ο Σω τηρ τους δου λους
 σου εν χω ω ρα ζων των εν σκη ναις δι και αι
 ων α να παυ σο ον
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστέ καὶ
 τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν,
 Ἱεραρχῶν, Ὁσίων, καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν
 Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου
 ἀνάπαυσον.

Πρε σβει αις της τε κου σης σε Χρι στε και
τω ων μαρ τυ ρων σου α πο στο ο ο λων
προ φη των Ι ε ρα ρ χων ο σι ων και δι
και ων και παν των των α γι ι ων τους
κοι μη θεν τας δου λους σου α να παυ σο ο
ον

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου· «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις...», ἄνευ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ, μετὰ τῶν στίχων: εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς· «Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β'

τροπάριον· «**Δ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται», εἰς τὸ γ', **Δ**όξα καὶ εἰς τὸ δ', **Κ**αὶ
νῦν. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ' Ὠδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «**Θ**εὸν
ἄνθρωποις ἰδεῖν ἀδύνατον...»»,

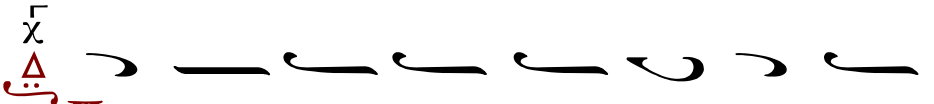
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ.

Ὡδὴ Α'. Ὁ Εἰρμός. Βού  \bar{x}



Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.


Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

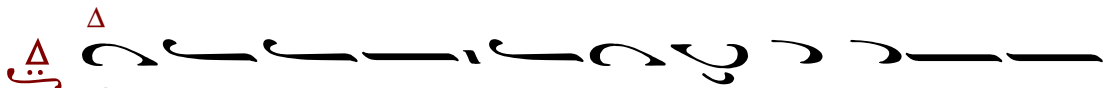
Εν οὐρανίοις θαλάμοις διηγεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστε· οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχος.  \bar{x}


Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου


 Χρι στε ο Θε ος  α να παυ σον τας ψυ

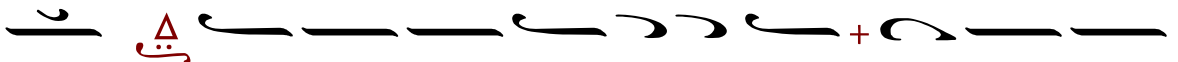

 χας των δου λων σου

 Δ

Εν ου ρα νι οις θα λαμοις δι η νε


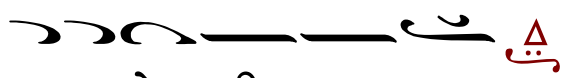
 κως οι γεν ναι οι μαρ τυ ρες δυ σω που σι




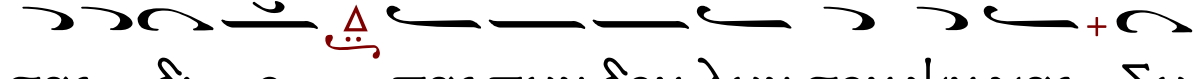
 σε Χρι στε ουσ εκ γης με τε στη σας πι


 στους αι ω νι ων αγαθων τυ χειν α

 ζι ωσοον

Στίχος. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν,
μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ
μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
ψυχάς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Στίχος. 
 Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

 αυ λι σθη σο νται


Κα τα κο σμη σας τα πα ντα ζω ον μει

 κτον με σον με τον αν θρω πον τα πει νο

 τη το ος ο μου και με γε θους ε πλα

 σας δι ο τας των δου λων σου ψυ χας Σω

τηρ α να παυ σο ον Δ

Δόξα Πατρι...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν,
κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν,
ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Στίχος. ^χ **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι Δ

Του πα α δει σου πο λι την και γε ωρ

γον κατ αρ χας με ε τα ξας πα ρα βαν τα

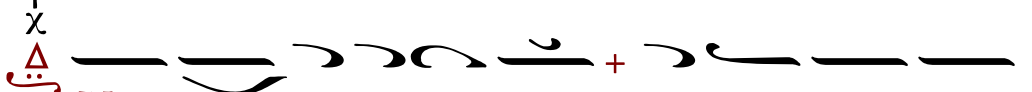
δε την σην εν το λην ε ξω ρι σας δι ο

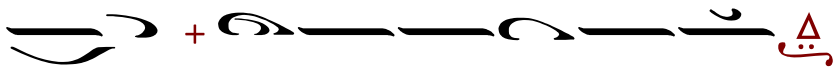

τας των δου λων σου ψυ χας Σω τερ α να


παυ σο ον Δ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐαν τὸ πρίν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστροῦ σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἀγνή διέλυσεν.

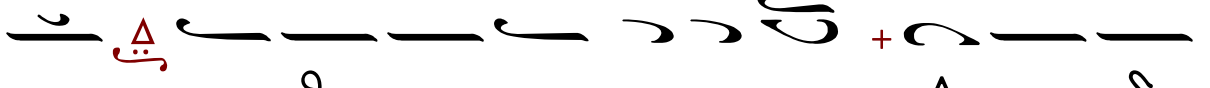

Σπίχος. ^χ  **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι


 + 
ω νας των αι ω νων α μην

^Δ  **Ο** εκ πλευ ρας δι α πλα σας Ευ αν το

 
πριν τὴν ἡ μων προμη το ρα ἐξ α χραν του

 
σου γαστρος σα ρκα πε ρι βα λ λε ται δι


 
ης του θα να του την ισχυν Α γνη δι

 
ε λυ σε ε 



Ἦδη γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

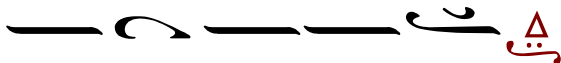
Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

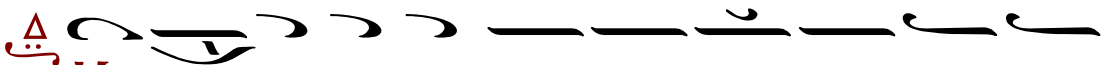
Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστάσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Στίχος. ^χ 

Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

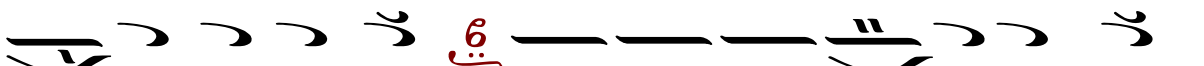

 Χρι στε ο Θε ος  α να παυ σον τας ψυ

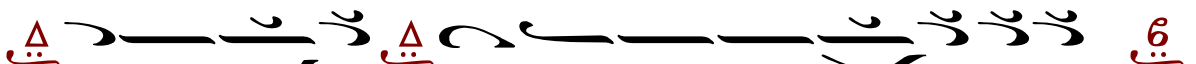


 χας των δου λων σου



Νο μι μως η θλη σαν οι σοι Μαρ τυ ρες

 ζω ο δο τα και στε φανω της νι ικης κο σμη

 θεν τες πα ρα σου  τοις με τα στα σι πι στοις

 αι ω νι αν  λυ τρω σιν βρα βευ ου σι ι 

Δόξα Πατρι...

Ρεόντων άστατον φθοράν, τούς προς σε διαβάντας, έν σκηναίς αιώνιαις, κατοικεΐν χαρμονικώς, άξίωσον άγαθέ, δικαιώσας πίστει τε και χάριτι.

Σπύχος. ^χ Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

Υι ω Πνευ μα τι

Δ Ρε ον των α στα τον φθο ραν τους προς σε

δι α βαν τας εν σκη ναις αι ω νι ι οις κα

τοι κειν χαρ μο νι κως α ξι ω σον α γα

θε δι και ω σας πι στει τε και χα ρι

ι τι

Και νυν... Θεοτοκίον.


Ουκ εστιν άμεμπτος ως σύ, παναγνε Θεομητορ· μόνη γάρ εξ αιώνος, τον Θεον τον αληθη, συνέλαβες έν γαστρί, του θανάτου

Ὡδή δ'.


Χριστός μου δύναμις.

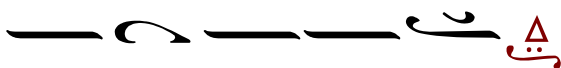
Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.


Στίχος. 

Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου



Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

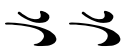

χας των δου λων σου


Σο φι α μει ζο νος δει κνυ ων Κυ ρι ος


της πε ρι τα δω ρα πο λυ τε λους Δε


σπο τα χρη στο τη τος τας των Μαρ τυ ρων



χο ρει ας τοις Αγ γε λοις συ νη ρι θμη





σας


Στίχος. Ἄι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.


Ἀφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς
πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν
εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνή,
καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Στίχος.  Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις


αυ λι σθη σο νται


Ἄ φρα στου δο ξης σου τυ χειν α ξι


ω σον τους προς σε με τα σταν τας εν θα Χρι


στε των ευ φραι νο με νων ε στιν η κα


τοι κι α και φω νη κα θα ρα σα γα λι


α σε ω ως 

Δόξα Πατρί...

Ὑμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ὑμνουντας προσδεξαι το θειον κρα

τος σου οους εκ γης προσε λαβου τεκνα φω

τος του τους εργαζομενος της αμαρ

τίας την αχλην εκκαθαιρων πολυ

ελεεεε

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δο χει ον αχραντον να ον πα να μω

μον κι βω τον πα να γι αν πα ρθε νι κον

το πον α γι α σματος σε καλ λο νην του

Ι α κωβ ο Δε σπο της ε ξε λε ζα το

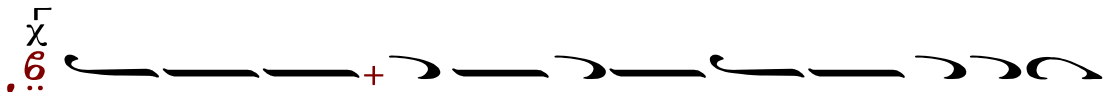
ο

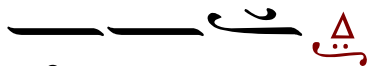
Ἐδὴ ε΄.


Τῷ θεῷ φέγγει σου.

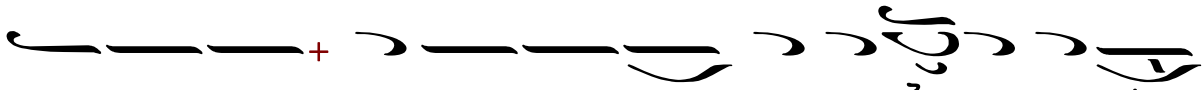
Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.


Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, ἀεὶ βραβεύουσι.

^Γ₆ 
Αἱ ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐ-

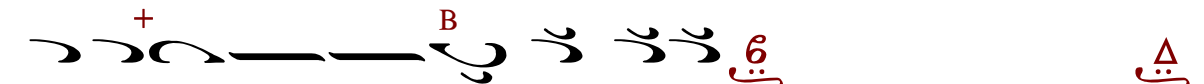

σθησονται

^Γ₆ ^B 
Τῆσου ρα νι ου δι ἀ γω γης τῆς δι


ἀ νο μῆς των χα ρι σμα των ἀ ζι ω σον Δε


σπο τὰ τους προ κοι μη θεν τας πιστους ἰ


κε τὰ σου πα ρε χων των πται σμα ἀ


⁺ 
των τῆν ἀ πο λυ τρω σιν

Δόξα Πατρὶ...

Ο μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

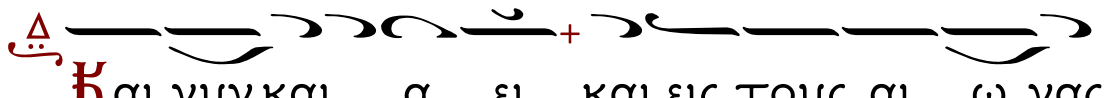

^Δ 
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α


γι ω Πνευ μα τι

^B
 Δ  Δ
 Ο μ ο ν ο ς φ υ σ ε ι ζ ω ο π ο ι ο ς τ ο τ η ς
 α γ α θ ο τ η τ ο ς ο ν τ ω ς α ν ε ξ ι χ ν ι α
 σ τ ο ν π ε ε λ α γ ο ς τ ο υ ς τ ε λ ε ι ω θ ε ν τ α ς τ η ς
 Β α σ ι λ ε ι α ς τ η ς σ η ς α ξ ι ω σ ο ν ο ι
 κ τ ι ι ρ μ ω ν μ ο ν ε α θ α α ν α τ ε

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθείς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν, ῥυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

Δ  Δ
 Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς
 +  Δ
 τ ω ν α ι ω ν ω ν α μ η ν

^B
 Δ  Δ
 Ἰ σ χ υ ς κ α ι ὑ μ ν η σ ι ς ο ἐ κ σ ο υ Δ ε

σποινα του κοσμου γεν νη θεις και σω τη
ρια ε γε νε το τοις α πολ λυ με νοις εκ
των του Α δου πυ λων ρυ ο με νος τους
πι ι στει σε μα κα ρι ζον τας

τασταντας δι α να παυ σο ον Ⲅ

Στίχος. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Λφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός,
κρίναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις
εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντήσαι σοι,
οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Ⲡⲁⲓ ⲡⲥⲰⲬⲁⲓ ⲁⲩⲧⲱⲛⲈⲛ ⲁ Ⲓⲁ Ⲓⲟⲓⲥⲁⲩ Ⲓⲁⲓ
ⲥⲒⲒⲉ ⲥⲟⲛⲧⲁⲓ

Λφρα στῳ τη δο ξη σου ο ταν ελ
θης φο βε ρος κρί ναι τον κο σμον α παν τα

εν νε φε λαις ευ δο κη σον Λυ τρω τα

φαι δρω ς υ παν τη σαι σοι ο υ ς εκ γη ς προ σε

λα βου πι στου ς δου λου ς σου Ⲅ

Δόξα Πατρι...

Πηγή ζωής πέφυκας, έν ανδρεία θεϊκή, πεπεδημένους Δέσποτα, ό έξάγων, τούς δούλους σου τούς προς σέ πιστώσ εκδημήσαντας, έν τρυφή Παραδείσου κατασκήνωσον.

Δόξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Πηγη ζωης πεφυκας εν ανδρεια

θεικη πεπεδημενους δεσποτα ο

εξαγων τους δουλους σου τους προς σε

πιστως εκδημησαντας εν τρυφη παρα

δεισου κατασκηνωσον

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

+ των αι ω νων α μην

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν παραβάντες τοῦ Θεοῦ τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον

διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν

ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου

ἐκτινάξαντες

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λόγε ζωαρχικώτατε· τούς ἐν πίστει δὲ
κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῶν, ὑμνοῦντας καὶ
λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

ⲛ̅ⲥ̅
ⲛ̅ⲥ̅

Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι

σθη σο νται

ⲁ̅
ⲁ̅

Θρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε

κρω σας Λο γε ζω αρ χι κω τα τε τους

εν πιστει δε κοι μη θεν τας προσ δε ξαι τα

νυν υ μνου ν τας και ψα λ λον τας Χρι στε ευ

λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ε ρων

η μων

Δόξα Πατρι...

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι, θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυση

ματι θείῳ θεαρχικώτατε τοὺς με

ταστάντας Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς

ἀξίωσον ψάλλειν σοι Χριστέ εὐλο

γητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡ

μῶν

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε,

δούλων σου.

Σταθερώς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχος. ^χ ἁ — — — — —

Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

ᾠ — — — — — ἁ — — — — —
Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

— — — — — ἁ
χας των δου λων σου

ἁ — — — — — + — — — — —
Στα θε ρως τους α γω νας ε πι δει ζα

ᾠ ἁ — — — — — + — — — — —
με νοι τω της νι κης στε φα νω κα τα κο

— — — — — ἁ — — — — — + — — — — —
σμη θη τε Μαρ τυ ρες Χρι στου α θλο φο ροι

ᾠ — — — — — ἁ — — — — — + — — — — —
κραυ γα ζον τες σε υ πε ρυ ψου μεν εις

— — — — — ἁ
παν τας τους αι ω νας

Στίχος. ἁ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Δ
Α ο ζ α Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι Δ

Δ
Ν υν εν γη των πρα ε ων παν τας αυ λι

ζε σθαι τους προ κε κοι μη μενους Σω τερ

6
ευ δο κησον πι στει τη εις σε δι και

ω σας και χα ρι τι σε υ πε ρυ ψουν τας






6 Δ
εις παν τας τους αι ω νας

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δ
Κ αι νυ ν και α ει και εις τους αι ω νας

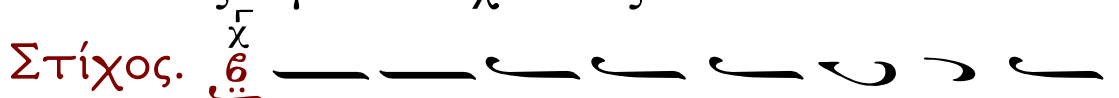

+ Δ
των αι ω νων α μην


Μα κα ρι ζο μεν παν τες σε Παμ μα κα

ρι στε την τον Λο γον τον ον τως ον τα μα κα

ρι ον σα ρκα δι η μας γε γο νο τα γεν νη

σα σαν ον υ πε ρυ ψου μεν εις παν τας

τους αι ω νας

Ῥδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχος. 
Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

— — — — — Δ
χας των δουλων σου

Δ — — — — — 5 — — — — —
Ελ πεις Μαρ τυ υ υ ρων χο ρους ε νευ

— — — — — 6 — — — — —
ρω σε και προς την σην α γα πην δι α πυ

— + — — — — — 6 — — — — —
ρω ς ε πτε ρω σε των μελ λον των του τοις

— — — — — Δ — — — — —
προ τυ πω σα σα την μη σα λευ ο με νην

— — — — — 6 — — — — —
ον τω ς α να παυ σιν η ς τους με τα σταν τας

— — — — — + — — — — — 6
Α γα θε πιστους α ζι ω σο ον

Στίχος. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς
σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον,
τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς
ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου
ἀξιῶν μακαριότητος.

6 — — — — — + — — — — —
Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι

σθη σο νται

Λαμ πρας και θει ει ει ασ τυ χειν ελ λαμ
ψεως της σης Χρι στε τους πι στει με τα σταν
τα ευ δο κη σον την εν κολ ποις Α βρα αμ
α να παυ σιν μο νος ως ε λε η μων του τοις
δω ρου με νος και της αι ω νι ου α ξι
ων μα κα ρι ο τη τοος

Δόξα Πατρι...

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος,
καὶ θελητῆς ἐλέους εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος,
οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κολάσεως, καὶ σκιᾶς
τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα
καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταξον.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι
ων τη φυ υ υ σει χρη στος και ευ
σπλαγ χνος και θε λη της ε λε ους ευ
σπλαγ χνι ας η α βυσ σος ους εκ το που
του του της κο λα σε ως και σκι ας του
θα να του Σω τερ με τε στη σας εν θα κα
τα λαμ πει σου το φως του τους κα τα τα ζο
ον

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Σκηνην ἁγίαν Ἄγνη γινώσκομεν, καὶ
κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος·
διὰ σοῦ γὰρ ἄφεις δεδώρηται, τοῖς
δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ
σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε.

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Εκην ην α γι ι ι αν Α γνη γι νω σκο

μεν και Κι βω τον και πλα κα σε του νομου

της χαριτος δι α σου γαρ α φε σις δε

δω ρη ται τοις δε δι και ω με ε νοις δι

α του αι μα τος του σω μα τω θεν τος

εκ της σης γαστρος Πα να μω με ε

Εἶτα ψάλλεται

ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς

οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

⁷χ̄ Δ
 Θε ον αν θρω ω ω ποις ι δειν α δυ να
 τον ον ου πολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα
 ταγμα τα δι α σου δε Πα να γνε ω ρα
 θη βρο τοις Λο γος σε σαρκω με νος ον με
 γα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι αις στρα τι
 αις σε μα κα ρι ζο με ε εν

Ὁ Αναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἡ Ἐκτενής καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...»,
ψάλλονται τὰ Τροπάρια·
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν
παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου
πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται,
ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἄδην,
καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων,
αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ
Θεὸν ἀφράστως κυήσασα, πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ
ἐλεηθῆναι καὶ συγχωρηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

καὶ ἄρχεται τὸ
μνημόσυνον τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, [καὶ τῶν δούλων σου...] καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. ἅπαξ

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σύ γάρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. **ἅπαξ**

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀἰωνία σὰς ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοί ἡμῶν. (γ')

Ὁ Χορός: Ἀἰωνία ἡ μνήμη. ἐκ τρίτου

Ὁ Ἱερεὺς: Σοφία!

Ὁ Χορός: Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὧν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν

Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., **Κύριε** ἐλέησον (γ'), **Πάτερ** ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὁ** καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραήμερου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰς ψυχὰς τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων δούλων σου ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.